Walt Disney's
DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD
Nº 10
5 MAART 1955
LOSSE NUMMERS 20 CT. VOOR ABONNE'S 15 CENT

HIER SPREEKT DONALD DUCK

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Als ik jullie vertel, dat er ook blinde kinderen zijn, die van onze „Donald Duck" genieten, zul je mij misschien niet meteen geloven. En toch is dit zo. Bij onze laatste Kerstprijsvraag was er een oplossing van een blinde jongen, namelijk de elfjarige Atie Bestman uit Dirksland. Hij had zijn oplossing keurig in blindenschrift (Brailleschrift heet dat), opgestuurd en die oplossing was goed ook!

Nu zullen jullie zeggen: Hoe kan dat, zo'n blinde jongen kan „Donald Duck" immers niet lezen. Daar hebben jullie gelijk in, maar toch weet Atie precies wat er in ons vrolijk weekblad staat. Zijn oudere broertje heeft ons geschreven hoe dat kan. Dit broertje leest namelijk elk verhaal van „Donald Duck" aan Atie voor en hij vertelt er dan bij wat er zo al op de plaatjes te zien is. Op die manier heeft Atie de prijsvraag kunnen oplossen, want zijn broertje vertelde wat er op de plaatjes stond en wat er onder gedrukt was. Ik moet zeggen, dat dit knap werk was van Atie en ik zeg er direct bij, dat ik zijn broertje een bijzonder aardige en flinke jongen vind. Hij heeft veel voor een ander over en dat is een van de prachtigste eigenschappen, die je kunt bezitten.

Ik heb nooit gedacht, dat ook blinden onze „Donald Duck", kunnen volgen, maar nu ik dit weet, zal ik er met nog meer plezier en toewijding aan blijven werken.

DONALD

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Jullie kunnen zo onderhand mijn adres zeker wel dromen, hè? Maar voor de jongens en meisjes, die het nog niet weten, schrijf ik het hier nog een keer op. Het is: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de enveloppe moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus. Ik hoop deze week weer een heleboel brieven te krijgen. Tot schrijfs, allemaal!

HANS VAN DEN BURGT, VEGHEL. Ik vind het altijd prettig brieven te krijgen van nieuwe vriendjes. Ik hoop dat je me nog vaak brieven zult sturen. Had je die tekening zelf gemaakt? Ik vind hem erg mooi!

T. SCHORNAGEL, HAARLEM. Er zit een kink in de kabel, betekent: Er komt iets tussen, er is een belemmering. Een kink in een kabel is een buiging in een kabel, dus een fout. Je begrijpt nu zeker wel, hoe ze aan deze uitdrukking zijn gekomen.

ELSJE WEETELING, HEEMSTEDE. Er zijn een heleboel jongens en meisjes, die nog nooit een prijs hebben gewonnen en die toch al erg vaak een goede oplossing hebben ingestuurd. Wanhoop maar niet, wie weet heb je een volgende keer wèl geluk.

BENNIE PEELEN, RENKUM. Oom Donald weet erg veel en hij wist toevallig ook wanneer jij jarig was. Hoe dat komt zeg ik je lekker niet. Dat is mijn geheim! Schrijf je nog eens, Bennie?

RELIE RIETKAMP, NIEUW WEERDING. Ik hoop, dat je Paasrapport even mooi zal worden als je rapport met Kerstmis is geweest. Ben je weer hard aan het werk? Stuur je me dat rapport weer, met een mooie tekening er bij?

JAN v. d. KOLK, NIEUWLEUSEN. Niet zo ongeduldig Jan. Iedereen komt wel eens in ons blad te staan, maar niet allemaal tegelijk, dat begrijp je toch wel? Hoor ik nog eens wat van je?

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG

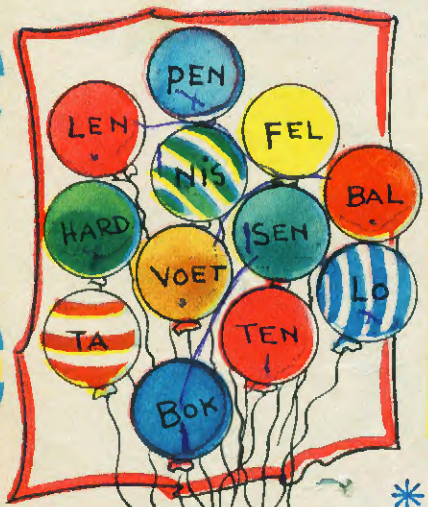

Met de twaalf lettergrepen, die in deze ballonnetjes staan, kun je de namen van vier bekende sporten vormen. Als je deze vier namen in een bepaalde volgorde onder elkaar schrijft, zul je zien, dat de 1e letter van de bovenste naam, de 2e letter van de tweede naam, de 3e letter van de derde naam en de 4e letter van de laatste naam (gelezen van boven naar beneden) een jongensnaam aangeven. Als je 't weet, schrijf deze naam van vier letters dan op een briefkaart en zend die vóór 10 Maart aan „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan moet je zetten: Oplossing nummer 10. Veel succes, allemaal!

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de gelukkige winnaars van de wekelijkse prijsvraag in nr. 4: Eerste prijs, een fototoestel: Rudy Steyvers, **Hoedekenskerke (Zld.)**. Tweede prijs, een vulpen: Metha v. d. Brink, **Voorthuizen (Gld.)**. Derde t/m tiende prijs, een vulpotlood: Kees Dijkstra, **Kortezwaag**; Jannie Vedder, **Hooghalen**; Peter Schonewille, **Vroomshoop**; Willy Beusen, **Houthem**; Jan Westerhoven, **Wijk aan Zee**; Adrie v. d. Kull, **De Bilt**; Bert van Irsen, **Rotterdam**; Jos Hendriks, **Groningen**.

De oplossing van de wekelijkse prijsvraag in nummer 8 luidt: **Elftal.**

KOSTBAAR BRANDJE

Een brandweerman in Slane (New Hampshire) moest een brandje in een oud kippenhok blussen. Doordat hij zich in het hok bukken moest, viel zijn portefeuille met 165 dollar (± *f* 450) in de vlammen en verbrandde geheel tot as. Grote branden blussen is waarschijnlijk een voordeliger werkje!

Eerste prijs: Een prima fototoestel, Kodak zes -20 Brownie. Model E. winkelwaarde f 28.-: tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, merk Osmia, winkelwaarde f 16.50 derde t/m. tiende prijs: een fraai vulpotlood.

DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD

Uitgave van „Margriet", weekblad voor Moeder en Kind. Adres: Huidekoperstraat 20, Amsterdam. Telefoon 36500. Postgiro 119131. Abonnementsprijs voor Nederland 15 cent per week of f 1.95 per kwartaal. Losse nummers 20 cent. Voor België 30 fr. per kwartaal. Adres voor België: De Geïllustreerde Pers N.V., Grote Steenweg 660, Berchem-Antwerpen. Betalingen per postmandaat of P.C.R. 86491. Voor Indonesië, Nieuw Guinea, de Nederlandse Antillen en Suriname f 1.95 per kwartaal; voor alle overige landen f 2.75 per kwartaal. *Copyright 1955 Walt Disney Productions „De Geïllustreerde Pers N.V.". — Alle rechten voorbehouden.*

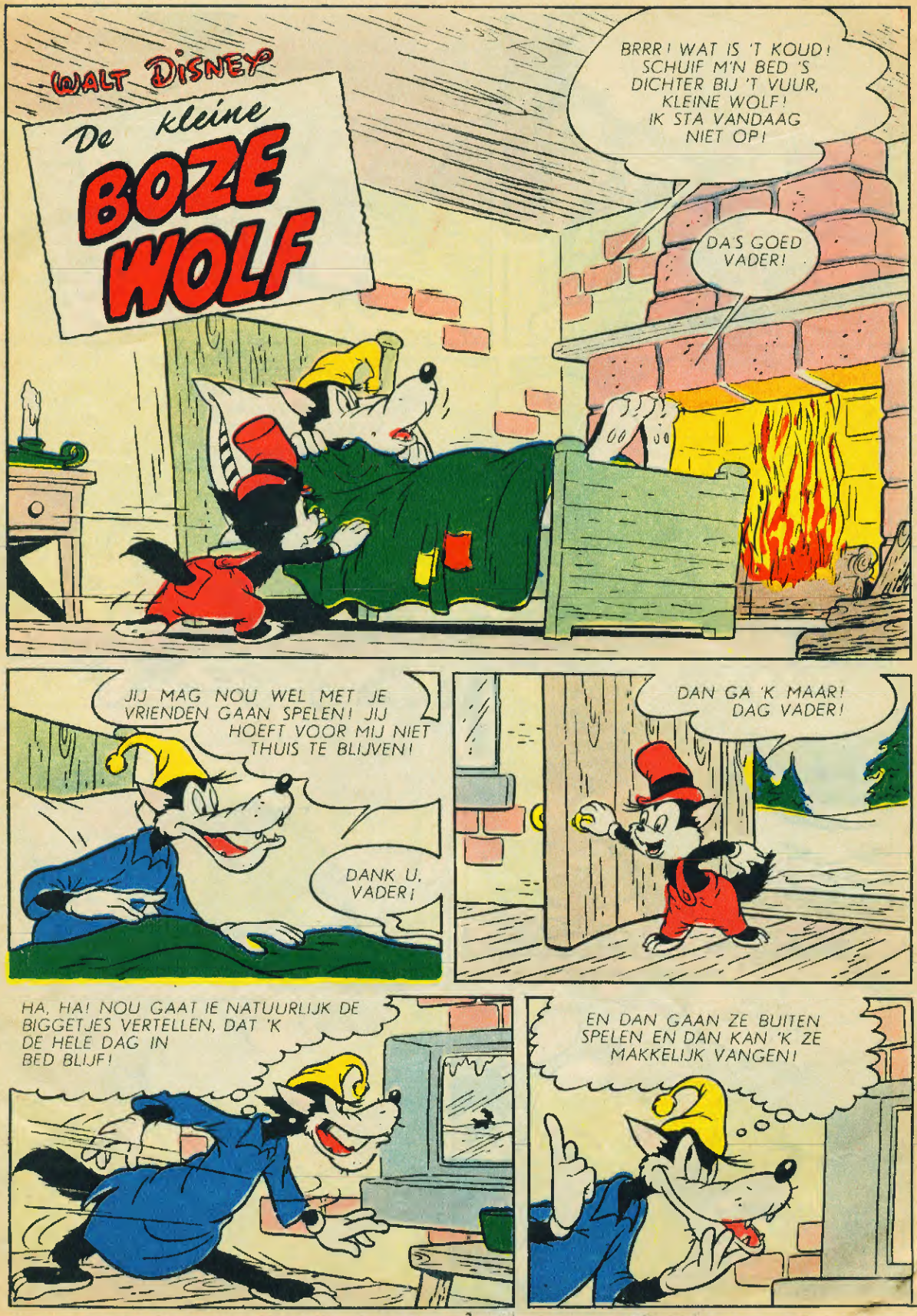
WALT DISNEY
De kleine
BOZE WOLF
BRRR! WAT IS 'T KOUD! SCHUIF M'N BED 'S DICHTER BIJ 'T VUUR, KLEINE WOLF! IK STA VANDAAG NIET OP!
DA'S GOED VADER!
JIJ MAG NOU WEL MET JE VRIENDEN GAAN SPELEN! JIJ HOEFT VOOR MIJ NIET THUIS TE BLIJVEN!
DANK U, VADER!
DAN GA 'K MAAR! DAG VADER!
HA, HA! NOU GAAT IE NATUURLIJK DE BIGGETJES VERTELLEN, DAT 'K DE HELE DAG IN BED BLIJF!
EN DAN GAAN ZE BUITEN SPELEN EN DAN KAN 'K ZE MAKKELIJK VANGEN!

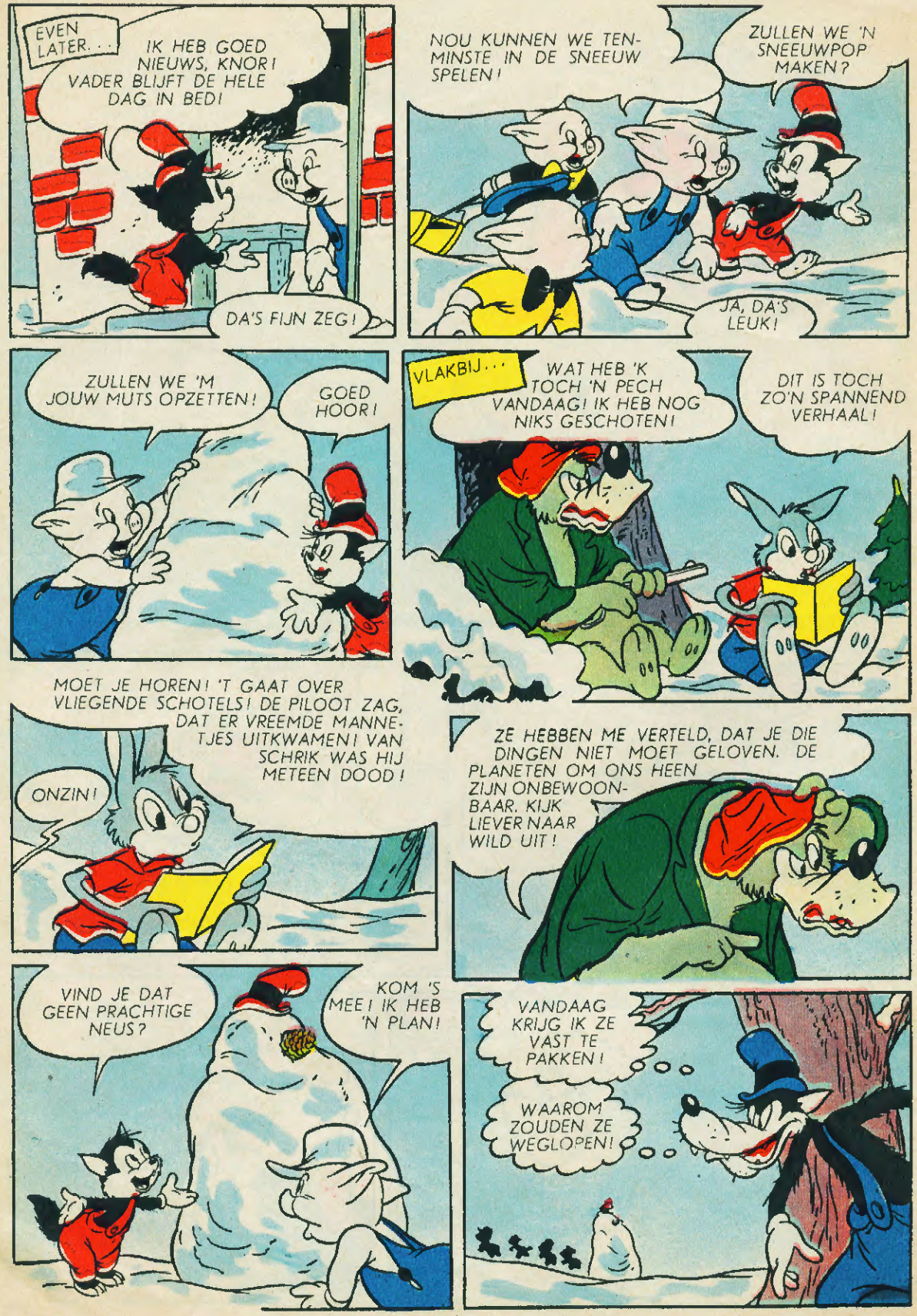
EVEN LATER...
IK HEB GOED NIEUWS, KNOR! VADER BLIJFT DE HELE DAG IN BED!
DA'S FIJN ZEG!
NOU KUNNEN WE TENMINSTE IN DE SNEEUW SPELEN!
ZULLEN WE 'N SNEEUWPOP MAKEN?
JA, DA'S LEUK!
ZULLEN WE 'M JOUW MUTS OPZETTEN!
GOED HOOR!
VLAKBIJ...
WAT HEB 'K TOCH 'N PECH VANDAAG! IK HEB NOG NIKS GESCHOTEN!
DIT IS TOCH ZO'N SPANNEND VERHAAL!
MOET JE HOREN! 'T GAAT OVER VLIEGENDE SCHOTELS! DE PILOOT ZAG, DAT ER VREEMDE MANNETJES UITKWAMEN! VAN SCHRIK WAS HIJ METEEN DOOD!
ONZIN!
ZE HEBBEN ME VERTELD, DAT JE DIE DINGEN NIET MOET GELOVEN. DE PLANETEN OM ONS HEEN ZIJN ONBEWOONBAAR. KIJK LIEVER NAAR WILD UIT!
VIND JE DAT GEEN PRACHTIGE NEUS?
KOM 'S MEE! IK HEB 'N PLAN!
VANDAAG KRIJG IK ZE VAST TE PAKKEN!
WAAROM ZOUDEN ZE WEGLOPEN!

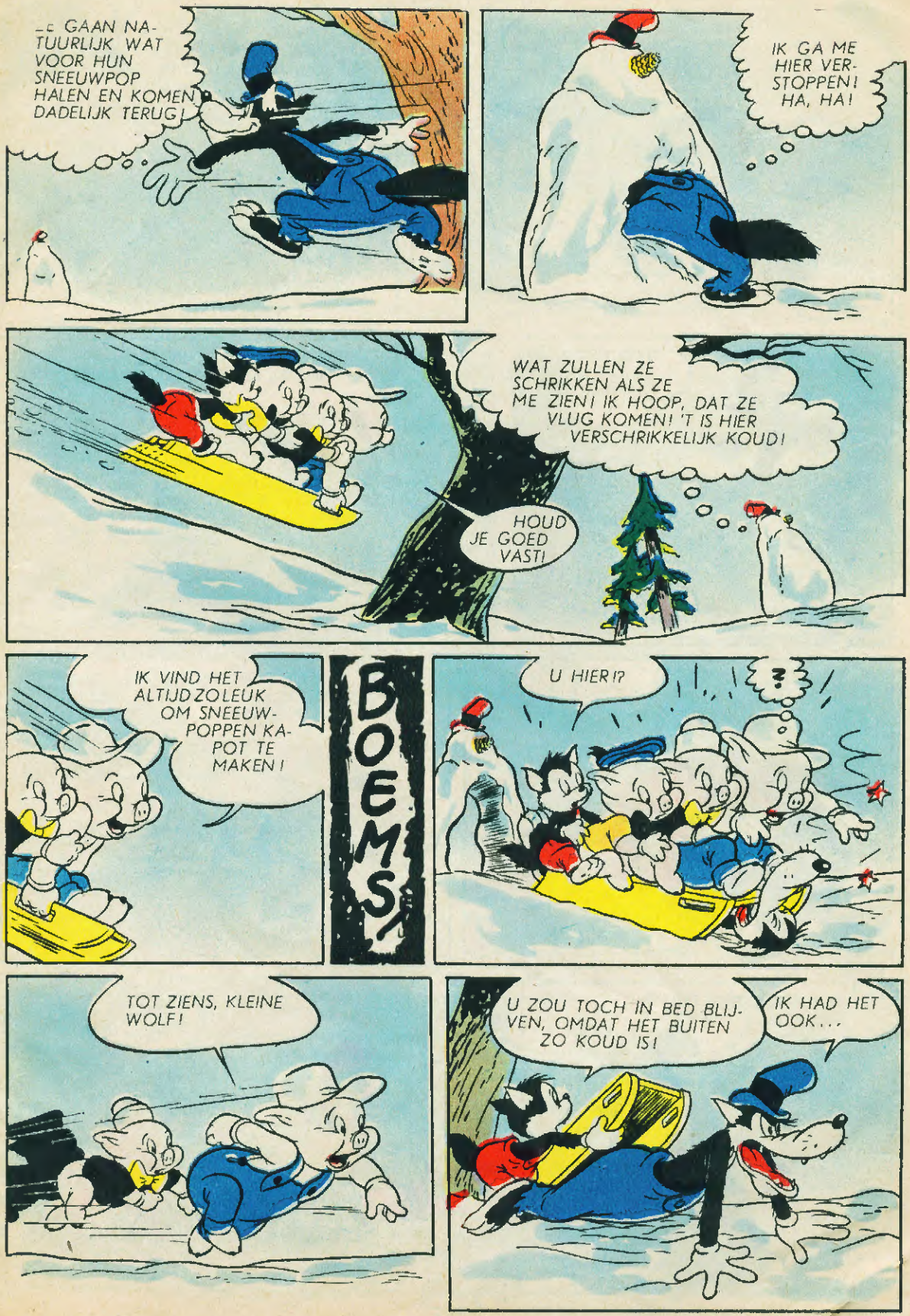
ZE GAAN NATUURLIJK WAT VOOR HUN SNEEUWPOP HALEN EN KOMEN DADELIJK TERUG!
IK GA ME HIER VERSTOPPEN! HA, HA!
WAT ZULLEN ZE SCHRIKKEN ALS ZE ME ZIEN! IK HOOP, DAT ZE VLUG KOMEN! 'T IS HIER VERSCHRIKKELIJK KOUD!
HOUD JE GOED VAST!
IK VIND HET ALTIJD ZO LEUK OM SNEEUWPOPPEN KAPOT TE MAKEN!
BOEMS!
U HIER!?
?
TOT ZIENS, KLEINE WOLF!
U ZOU TOCH IN BED BLIJVEN, OMDAT HET BUITEN ZO KOUD IS!
IK HAD HET OOK...

...KOUD! MAAR NOU GLOEI IK VAN WOEDE! IK ZAL WEL ZORGEN, DAT ZE NOOIT MEER OVER ME HEEN SLEEËN!
WE HALEN HET NIET TOT THUIS, KNOR! HIJ HAALT ONS IN!
WE VERSTOPPEN ONS IN DE BOS-HUT!
HA! DAT HUTJE BLAAS IK MAKKELIJK OMVER!
IK HAAL EEN KEER DIEP ADEM... EN DAN IS 'T WEG!
PFF-F-F
BLIJF GOED TEGEN DE DEUR AANSTAAN JONGENS!
IK BEN DE LAATSTE TIJD 'N BEETJE KORTADEMIG GEWORDEN! IK MOET 'N ANDERE MANIER BEDENKEN!
WAT GAAT U NU WEER DOEN?
KIJK MAAR GOED! DAAR KUN JE NOG WAT VAN LEREN!

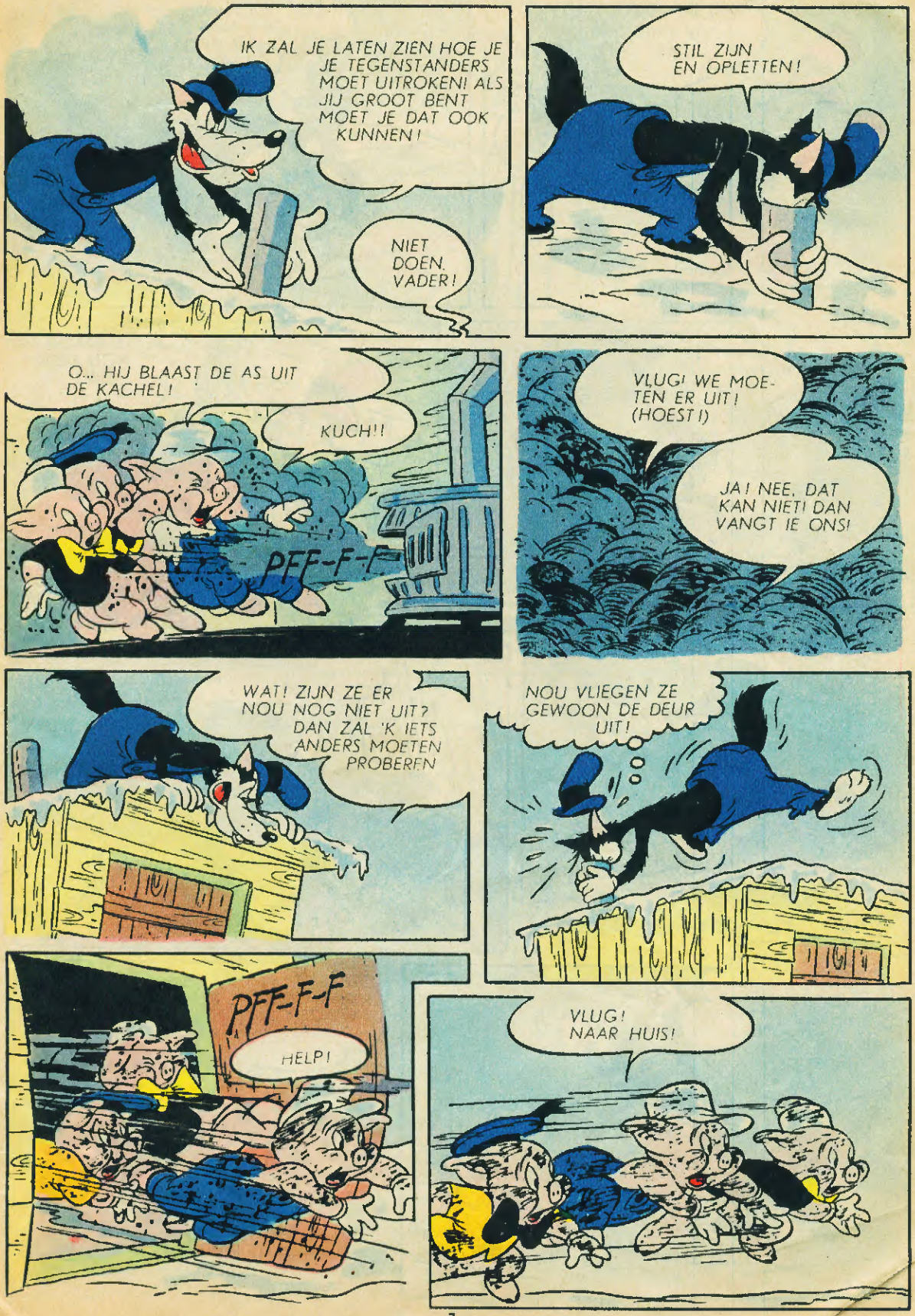
IK ZAL JE LATEN ZIEN HOE JE JE TEGENSTANDERS MOET UITROKEN! ALS JIJ GROOT BENT MOET JE DAT OOK KUNNEN!
NIET DOEN, VADER!
STIL ZIJN EN OPLETTEN!
O... HIJ BLAAST DE AS UIT DE KACHEL!
KUCH!!
PFF-F-F
VLUG! WE MOETEN ER UIT! (HOEST!)
JA! NEE, DAT KAN NIET! DAN VANGT IE ONS!
WAT! ZIJN ZE ER NOU NOG NIET UIT? DAN ZAL 'K IETS ANDERS MOETEN PROBEREN
NOU VLIEGEN ZE GEWOON DE DEUR UIT!
PFF-F-F
HELP!
VLUG! NAAR HUIS!

WAT LIEF VAN U, DAT U M'N VRIENDEN HEBT LATEN LOPEN!
WAT! LATEN LOPEN?
..DOE TOCH NIET ZO DOM! ZIE JE DAN NIET DAT M'N NEUS IN DE SCHOORSTEENPIJP VASTZIT?
IK ZAL U LOSMAKEN!
GAAT HET NOU BETER? DE PIJP IS LOS!
GROMMEL, BROMMEL, BROMMEL!
WAT ZEGT U ALLEMAAL?
O, IK ZIE 'T AL! DE KLEP WAS DICHT! WAT HEBT U GEZEGD?
IK HEB GEZEGD, DAT 'K NIET WEET HOE 'K DIT DING VAN M'N NEUS MOET KRIJGEN!
DOET U ER WAT GROENE ZEEP IN! DAN GLIJDT IE ER VANZELF AF!
JA, DAT ZAL 'K DOEN!

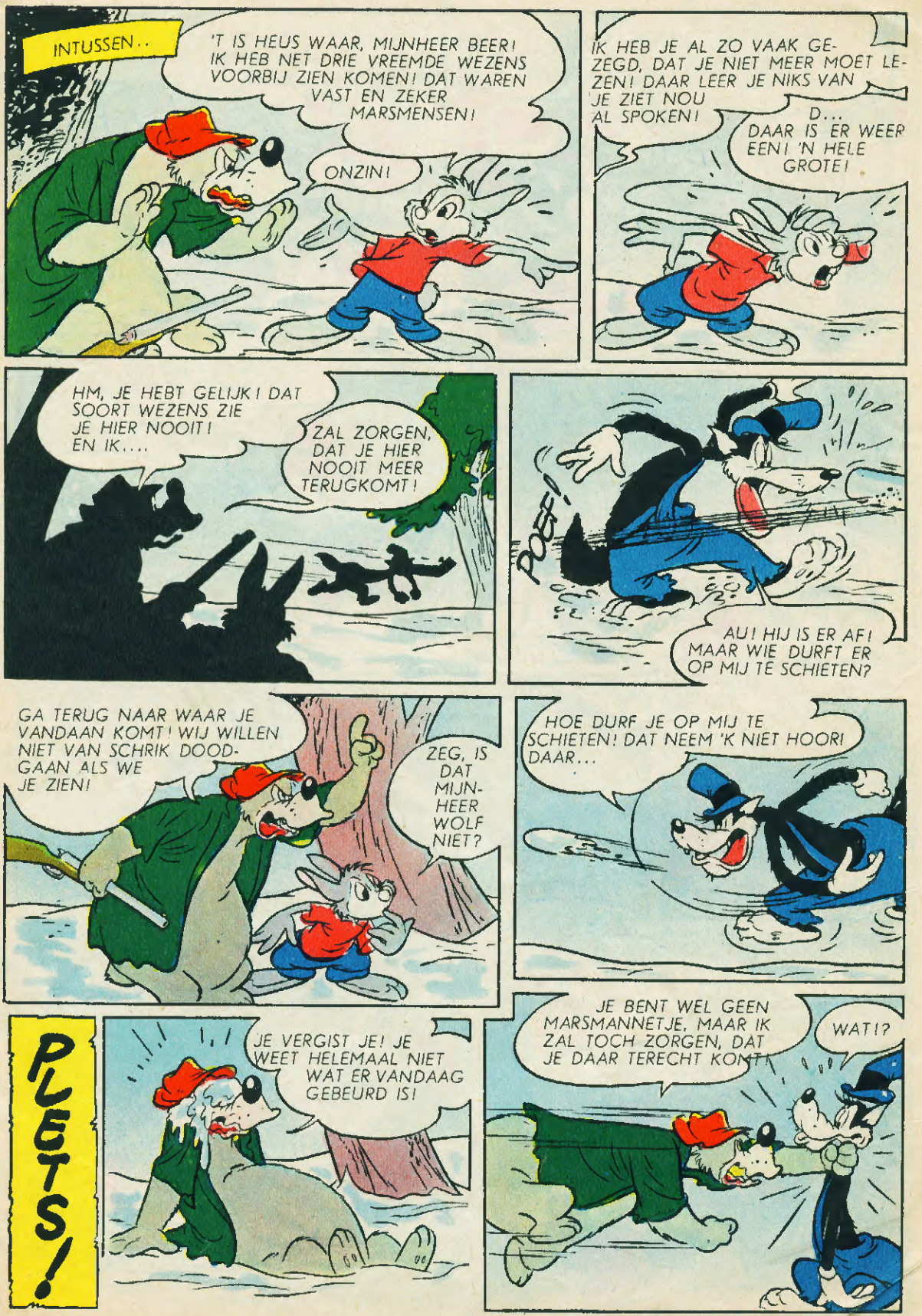
INTUSSEN..
'T IS HEUS WAAR, MIJNHEER BEER! IK HEB NET DRIE VREEMDE WEZENS VOORBIJ ZIEN KOMEN! DAT WAREN VAST EN ZEKER MARSMENSEN!
ONZIN!
IK HEB JE AL ZO VAAK GEZEGD, DAT JE NIET MEER MOET LEZEN! DAAR LEER JE NIKS VAN JE ZIET NOU AL SPOKEN!
D... DAAR IS ER WEER EEN! 'N HELE GROTE!
HM, JE HEBT GELIJK! DAT SOORT WEZENS ZIE JE HIER NOOIT! EN IK....
ZAL ZORGEN, DAT JE HIER NOOIT MEER TERUGKOMT!
POEF!
AU! HIJ IS ER AF! MAAR WIE DURFT ER OP MIJ TE SCHIETEN?
GA TERUG NAAR WAAR JE VANDAAN KOMT! WIJ WILLEN NIET VAN SCHRIK DOODGAAN ALS WE JE ZIEN!
ZEG, IS DAT MIJNHEER WOLF NIET?
HOE DURF JE OP MIJ TE SCHIETEN! DAT NEEM 'K NIET HOOR! DAAR...
PLETS!
JE VERGIST JE! JE WEET HELEMAAL NIET WAT ER VANDAAG GEBEURD IS!
JE BENT WEL GEEN MARSMANNETJE, MAAR IK ZAL TOCH ZORGEN, DAT JE DAAR TERECHT KOMT!
WAT!?

KOM MAAR WEER NAAR BUITEN! VADER IS NAAR HUIS EN ZIT MET Z'N HOOFD IN DE GROENE ZEEP!
DAAR HEBBEN WIJ OOK NET INGE-ZETEN!
'T VIEL NIET MEE WEER SCHOON TE WORDEN!
ZULLEN WE NOG WAT GAAN SLEEEN?
GOED!
HE KLEINE WOLF! JE ZEI TOCH, DAT JE VADER THUIS WAS?
AU!!
JA, DAT DACHT 'K OOK!
MIJNHEER BEER, U MOET VADER LOSLATEN!
WIND JE MAAR NIET OP, KLEINE WOLF! WE DOEN 'N LEUK SPELLETJE!
WE WILLEN 'N MARSMANNE-TJE VAN JE VADER MAKEN.
AU!!
HOPLA!!
HA! HA!
ARME VADER! WAS HIJ VANDAAG MAAR IN BED GEBLE-VEN! NOU MOET IE ER MORGEN ECHT IN BLIJ-VEN!

DITJES en DATJES van

ONZE VOORNAMEN

Kijken jullie maar goed of jullie voornaam vandaag niet behandeld wordt! Zo onderhand heb ik er al een heleboel gehad. Je weet wat je op de enveloppe moet zetten als je de betekenis van je naam wilt weten. Het is: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan moet staan: Onze Voornamen.

Leendert v. Eijk, Alphen a. d. Rijn. Leendert is afgeleid van de Germaanse naam Leonhard. De betekenis hiervan is: „Sterke onder het volk". Andere vormen van deze naam zijn: Leo, Lens, Nard, Leun, Lendert.

Cobie v. d. Steen, Vlaardingen. Jouw naam is een vorm van de oorspronkelijk Hebreeuwse naam Jacoba en Jacoba is een vrouwelijke vorm van Jacob. De betekenis van deze naam is letterlijk: „Hak-beschermer". In de oudheid werd iemand, die in de strijd bijzonder goed zijn hak of hiel beschermde, (dat is een zwak punt in het menselijk lichaam, omdat je je niet meer kunt verdedigen als een tegenstander er in slaagt met zijn zwaard je hiel-pees door te snijden) beschouwd als 'n slim man. De werkelijke betekenis van Jacob of Jacoba is dan ook: „De slimme". Een paar vormen van deze naam zijn: Jacobien, Ko, Coba, Koos, Jacqueline.

Truusje v. d. Eerenbeemt. Den Bosch. De naam Truus is een Germaanse naam, die voluit Gertrude is. De betekenis van deze naam is: „Geduchte strijdster met de speer". Bij de oude Germanen wist ook de vrouw met wapenen om te gaan, en als zij naar een wapen greep, was dit meestal een speer Het is natuurlijk 'n beetje te gek om de betekenis van deze naam letterlijk op te vatten. Je kunt hem dan ook beter uitleggen als „Dapper meisje".

Sander Wellen, Den Haag. Nu hebben we te doen met een heel mooie naam van Griekse afkomst, n.l. Alexander. De betekenis is: „De beschermer". Bekende afkortingen van deze naam zijn: Lex, Alex. De Russische afkorting Sascha (spreek uit Sassja) vind ik erg aardig. Je zou denken, dat dit een meisjesnaam is, maar er zijn in het Russisch heel wat jongensnamen die op een a eindigen.

EVEN NADENKEN

Hier volgen weer drie moeilijke vragen waarvan je moet proberen het antwoord te vinden zonder er eerst op een andere bladzijde naar te zoeken: 1. Wat is een kruier of witkiel? 2. Hoeveel letters heeft 't alphabet. 3. Wat is een insider?

DE RAADSELKIST

1. STEEDS EEN LETTER MINDER

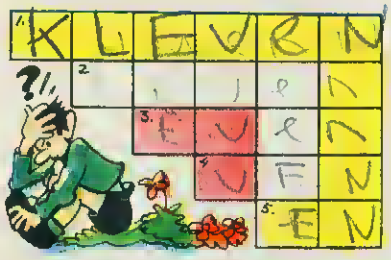

Van links naar rechts: 1. plakken, 2. tegenovergestelde van dood, 3. een klein poosje, 4. waterplas, 5. voorzetsel.

2. VERBORGEN VLINDER

Als je op de plaatsen, waar een bloempje getekend is, een letter schrijft, lees je hier, als je het goed hebt gedaan, de naam van een bekende vlinder.

3. RAADSEL

Ik ben een woord van 2 lettergrepen. Mijn eerste lettergreep is het tegenovergestelde van nee en in mijn tweede lettergreep wordt eten gekookt. In mijn geheel ben ik de naam van een land. Welk land is dat?

OPLOSSINGEN VAN DE RAADSELKIST No. 9

1. Het A-raadsel. 1. man, 2. krant, 3. bedaren, 4. Brabander, 5. Jan, 6. pan, 7. maand, 8. schaken.

2. Drie vreemde plantjes. Crocus, narcis, sneeuwklokje.

3. Welke woorden worden bedoeld? 1. klein, klei, lei, ei. 2. kleren, leren, eren, ren.

WIST JE DIT AL?

ALS DE TORENKLOK SLAAT

Als je 'n torenklok hoort slaan en je wilt weten hoe laat 't is, dan tel je de slagen. Maar heb je wel eens gedacht aan de geweldige arbeid, die het slagwerk van 'n torenklok in een heel jaar moet verrichten? Wanneer het uurwerk alle slagen van een heel jaar achter elkaar zou laten klinken, dan was daarvoor drie dagen en een uur nodig. Dit wordt als volgt berekend. Wij nemen aan dat de klok op de hele en de halve uren precies het aantal uren slaat en dat hij op de kwartieren maar één slag laat horen. Dat maakt totaal 360 slagen per dag. Per jaar dus 365 × 360 slagen = 131.400 slagen. Elke slag duurt 2 sec.; in 'n jaar dus 262.800 sec. of 73 uren, en dat is precies 3 etmalen en een uur.

EEN ZONDAGS ZAKDOEKJE

Van 'n lapje dun katoen of batist kun je een heel mooi zakdoekje maken. De afmetingen van dit „Zondagse" zakdoekje mogen niet groter zijn dan ± 25 cm in het vierkant. Je naait eerst om 't lapje een smal zoompje en zet er daarna een dun en smal kantje langs. Met behulp van een stukje carbonpapier trek je het hier afgebeelde bloemmotiefje op één van de hoekjes van het zakdoekje over. Als je wit batist of katoen hebt, kun je het beste de volgende kleuren bij het borduren gebruiken: bloemen: rose, zachtblauw, geel, bloemhartje: oranje, kelkjes: lichtgroen, blaadjes: donkergroen, takjes: donkerbruin. Neem een goede kwaliteit borduurzijde, die „wasecht" is, dan worden de kleurtjes later niet flets en lopen bij het wassen niet door.

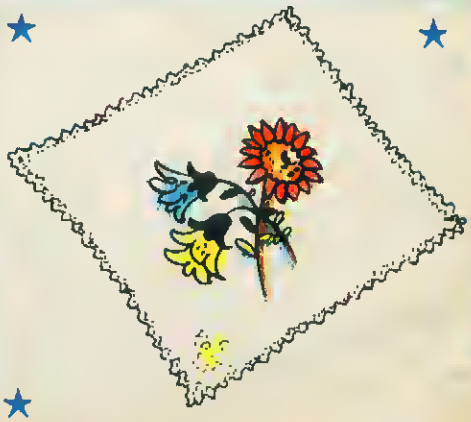

DE KINDEREN de zeerover

IN het jaar 1630 zijn de twee broers Hein en Pieter gevlucht uit het weeshuis te Enkhuizen. Op dezelfde dag vlucht ook het meisje Mientje. De jongens komen na een avontuurlijke reis aan boord van het schip de „Ghulden Lely", dat onder commando staat van de wrede schipper Simonsz, terecht in de Moorse stad Salée. Daar vinden zij Mientje terug. Het meisje is nu een Oosters prinsesje. Haar schatrijke oom zorgt er

voor, dat de drie kinderen de vader van de jongens kunnen gaan zoeken. Die is namelijk admiraal bij de Moren geworden en heeft zijn naam Jacobsz. veranderd in Mambras-Reys. Zij vinden hem, maar dan wordt Mientje, die nu Suleika heet, gevangen genomen door schipper Simonsz. Mambras-Reys en de schipper raken in gevecht, maar een eskader Nederlandse schepen komt tussenbeiden en Mambras-Reys wordt in de boeien geslagen...

Hein en Pieter voelden zich natuurlijk allesbehalve op hun gemak in het hok, waar de matrozen van het oorlogsschip hen hadden opgesloten. Het was eigenlijk zelfs voor twee jongens wat te klein, er was voor luchtverversing niet anders dan een heel klein luikje in de deur en de stank van het „kielwater" drong hen voortdurend in de neus. Bovendien hield de angst wat er met hun vader en stuurman de Vrey gebeuren zou hen bezig.

„Ik vind het geméén!" zuchtte Pieter, nadat ze al een paar uur in 't donkere hok hadden doorgebracht. „Wat vind je gemeen?" vroeg Hein. „Dat ze hier die schipper Simonsz zo best aan de valreep ontvingen en naar ons niet eens wilden luisteren...." Hein gaf geen antwoord. Zwijgend luisterden ze naar de vele voetstappen boven hen, waar het tussendek was en de vrije matrozenwacht bijeen was. Heel flauw konden ze de scheepsklok de glazen horen slaan: „Tingting.. tingting.. tingting.." Eindeloos lang vielen de uren hen, niemand zag naar hen om. Ten einde raad begonnen ze elkaar raadsels op te geven, maar de meeste kenden ze allebei allang, daar was de pret dus al gauw af. Hein verzon toen, wat ze zouden doen, als ze nu zo maar opeens admiraal waren. Dat had hen bijna weer aan het plukharen gezet, want Pieter wilde zèlf admiraal zijn en Hein meende, dat hij als oudste daar het rècht op had. Ze vonden allerlei straffen uit voor Simonsz en zijn mannen en maakten al fantaserend hun vader en de stuurman rijk....

En Suleika zouden ze natuurlijk meteen vrij weten te krijgen. Ze hoorden het wisselen van de wacht en wisten dat het acht uur 's avonds was. Een uur later viel het avondschot en zongen de trompetten het saluut aan de princevlag, die gestreken we saluutschoten te Aan de minder weging van de vo dek boven hen k gaan dat de wacht te kooie gi

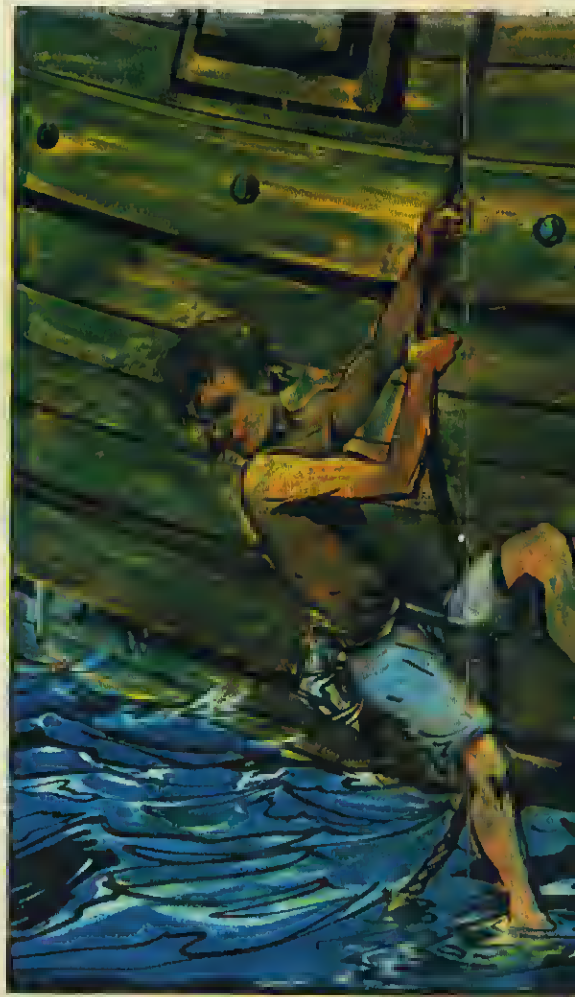

REIN VAN
ver

DOOR DICK DREUX

maar de meeste
was de pret dus
wat ze zouden
admiraal waren.
et plukharen ge-
raal zijn en Hein
het recht op had.
voor Simonsz en
fantaserend hun

die gestreken werd met negen saluutschoten ter begeleiding. Aan de minder wordende beweging van de voeten over het dek boven hen konden ze nagaan dat de vrijgekomen wacht te kooie ging. Ze legden zich zo goed en zo kwaad het ging samen op de houten brits achter hen en probeerden, ondanks de nachtkou, die zelfs hier doordrong, in te slapen. Het duurde heel lang voor dat het eindelijk gelukte, hoofdzakelijk doordat 'n paar grote ratten over hen heen en weer wipten en in een hoek van het hok piepend begonnen te vechten. Ze probeerden de ondieren te verjagen, maar konden ze in het donker niet vinden. Ze hadden op de „Ghulden Lely" ook ratten genoeg meegemaakt en waren er absoluut niet bang voor, maar dat gedierte was lastig en knaagde soms de kleren van slapenden kapot. Ze waren juist weer op hun slaapplaats gekropen, toen vingernageis over de deur krabden. Op gedempte toon riep Hein: „Wie is daar?" Er volgde geen antwoord, maar ze hoorden hun kerkerdeur zachtjes knerpend opengaan en wisten, dat er een volwassene buiten stond, wiens ademhaling te horen was.

„Wil Pieter even naar voren komen?" Pieter voelde zijn haren te berge rijzen.... Het leek wel de stem van een spook! Maar Hein gaf hem een duw: „Vooruit man.... Ik blijf vlak achter je.... misschien kunnen we vader ergens mee helpen!"

„Hier.... hier ben ik...." zei Pieter bibberig en deed 'n paar voorzichtige stappen in de richting van de stem, waarbij een rat over zijn voeten wegschoot. „Zou jij iets willen doen voor je vriendinnetje Sulcika?" vroeg de stem.

„Waarom hij?" vroeg Hein, „kan ik dat niet doen?"

„Jij bent gewond, mijn jongen...." stelde de stem vast. „En Pieter is ook groot genoeg?"

„En óf!" meende Pieter kribbig. ‚Waarom moet jij toch altijd overal je grote neus insteken, Hein? Dit gaat je niet aan!" — „O, mij goed hoor!" vond Hein onverschillig. „Als het mis gaat hoef je niet bij mij te komen zeuren, dat moet je goed begrijpen!"

„Jij denkt zeker dat jij alleen maar wat kunt!" snufte Pieter.

„Wat moet ik doen, sinjeur.. en wie bent u eigenlijk? Weet u misschien hoe het met vader gaat?" Oudergewoonte vroeg hij weer van alles door elkaar. De geheimzinnige spreker lachte heel zachtjes.

„Met je vader gaat het goed, maak je maar geen zorg. Wie ik ben doet er niet toe.... een vriénd, dat is genoeg. En wat je kunt doen zal ik je vertellen.... Simonsz is voornemens Suleika en haar verzorgster vannacht te vermoorden, opdat ze niet op zijn schip gevonden zullen worden.... Als er een boot met matrozen van hier zou afsteken zou een of andere piraat dat kunnen zien en was het meisje direct verloren.... Daarom moet er een jongen naar haar toe, die héél goed kan zwemmen, niet bang is en behoorlijk kan klimmen...."

„Ik kán goed zwemmen!" verzekerde Pieter opgewonden. „Veel beter dan Hein.... Ik heb in Enkhuizen de Nieuwe Buishaven drie keer overgestoken zonder te rusten, is het niet zo Hein? O zo! Enne.... ik ben nooit bang! Laat me er gauw uit, sinjeur, ik wil naar Mientje.... eh.... naar Suleika toe!"

„En ik wil mee.... als er gevochten wordt kan dat kleine jog immers niks beginnen!" drong Hein aan.

Hij krijgt wapens mee en hoeft niet anders te doen dan haar naar de sloep te helpen, die heel langzaam naar de „Ghulden Leiy" zal toedrijven alsof ze losgeslagen was.... Daar liggen dan vier matrozen in, die op de wand van het schip zullen tikken, als ze er zijn.... op deze manier...." Tak.. taktaktak.. klonk het. „Durf je Pieter?"

„Natuurlijk.... Wacht ik zal mijn wambuis en schoenen uitdoen en die malle kousen natuurlijk...." Zonder om de ratten te denken, liet Pieter zich met een plof op de grond zakken en rukte met bevende vingers de leren veters van zijn schoenen los, die natuurlijk in de knoop raakten, waarop de ongeduldige eigenaar ze dan maar zó van zijn voeten rukte. Bedachtzame Hein vroeg: „Maar hoe vèr moet-ie eigenlijk zwemmen, sinjeur?"

„Zowat een kwart kabellengte. Het water is lauw-warm en als hij kramp mocht krijgen, hoeft-ie maar te roepen, de boot met matrozen ligt al in de schaduw van dit schip."

„Hoe komt het eigenlijk, dat die knapen meedoen?" probeerde Hein uit te vissen. „Ik dacht, dat wij hier als boeven beschouwd werden.."

„Niet te veel vragen, mejongen.. De tijd zal alles leren.." antwoordde de stem. „Ben je klaar Pieter? Hier stop dit bij je en gebruik het als het moet.. Weet je hoe je er mee moet omgaan?" Pieter pakte een klein pistool aan, dat in een zakje van waterdicht wasdoek stak. „Ja, dat weet ik wel, sinjeur.." — „Mooi zo. Maar denk er om, schiet pas als iemand je werkelijk wil aanvallen met een wapen, hoor! En hier.... deze ponjaard kon je ook maar beter bij je houden.." Het gevaar, waarin hun vriendin verkeerde

DE KINDEREN VAN DE ZEEROVER

maakte Pieter zó woedend, dat hij zijn gewone afkeer van vechten-met-wapens verloor en zelfs blij was, dat hij gewapend was....

„Ziezo.... kom nu mee....” Een hand tastte naar zijn schouder, hij werd heel stil naar een der achterste geschutpoorten geleid, waar zijn begeleider, zorgvuldig in de diepe schaduw blijvend, zei: „Kijk.. daar ligt de „Ghulden Lely”, vlakbij zie je.... en daarachter naast het roer, kun je naar boven klimmen.... De achterpoorten staan wijdopen, daar kun je naar binnen. Hoe je in de derdewaakshut moet komen, is me niet duidelijk....”

„O, maar dat weet ik wel....” zei Pieter haastig. „Daar zijn ladders genoeg en luikjes ook....”

„Wel, dat is uitstekend. Nu zal ik nog even zien, of de mannen op hun post zijn..” Hij floot heel kort en schel, na een kleine pauze kwam eenzelfde antwoord. „Grijp dat touw daar, Pieter, en laat je langzaam in het water glijden..” Pieter deed wat hem gezegd was. Toen hij bultenboord hing, zei de stem vanuit het duister: „Veel geluk, Pieter.. Jullie vader kan trots op jullie zijn..”

Terwijl hij zich in het lauwe water liet zakken keek Pieter eens om zich heen. Af en toe brak de maan tussen vredig voorbij drijvende wolken heen. Dan was de „Ghulden Lely” heel scherp zichtbaar. Vanuit dat schip was gedempt gezang en geschreeuw te horen, waarschijnlijk was de bandeloze piratenbemanning in het tussendek aan het feestvieren. Links van hem zag hij de vage omtrek van wat een lege scheepsboot leek.... Het gaf hem een veilig gevoel. Hij had niet opgeschept toen hij beweerde dat hij een baas in het zwemmen was. Enkhulzer jongens stonden daar voor bekend en hij was een van de allerbesten geweest. Met rustige geluidloze slagen gleed hij langs een kleine omweg op de „Ghulden Lely” toe. Het waterdicht verpakte pistool en de ponjaard in de lederen schede hinderden hem daarbij geducht, omdat hij ze in zijn broeksband gestoken had, maar hij zette manmoedig door. Zijn tocht duurde langer dan hij verwacht had, zo vanuit het water bleek zijn doel verderaf te zijn, dan hij meende. Maar eindelijk kon hij het water zacht tegen het zware roer horen klokken en greep hij zich vast aan een der dikke ijzeren banden, die het houten roerblad tegen vermolmen moesten beschutten. Het was niet moeilijk om tegen de huidplanken op te klimmen, verweerd als ze waren, hadden ze hier en daar wat van het „breeuwwerk” verloren, het mengsel van teer en uitgeplozen touw dat tussen scheepsplanken gehamerd werd om een waterdichte afsluiting te vormen. Doordat het op sommige plaatsen was weggevallen kon hij daar vingers en tenen inzetten. Het was eigenlijk net of hij tegen een ietwat ongemakkelijke ladder opklom. Omziende, merkte hij dat de boot van de „Staende Leeu” scheef en langzaam kwam aandrijven en hij grinnikte in zichzelf om de goedverborgen bedriegerij. Nog twee naden verder en hij zou door de geschutspoort kunnen kruipen. Daar klonken ineens vlak boven hem twee zware stemmen! Verstijvend van schrik bleef hij doodstil hangen.... Hij kon niet verstaan wat er gezegd werd, maar begreep dat daar twee van Simonsz' vreemde matrozen stonden te praten. Ze hadden geen benul, dat er een jongen vlak onder hen hing, die vol schrik voelde dat zijn vingers en tenen gevoelloos werden en dat hij een stekende kramp in zijn kuiten kreeg. Hij kon het bijna niet meer uithouden.. Nu zou hij moeten loslaten, met 'n plons in zee vallen en alles verraden.. Uit alle macht poogde hij zijn houvast niet te verliezen!

Arme Pieter, die hoog boven het dreigende water hangt. Wat zal er met hem gebeuren als hij valt en zijn aanwezigheid ontdekt wordt? De volgende week gaan we verder met de avonturen van de beide jongens.

Bitjes en Batjes van Donald Duck

VOETBALLERS EMIGREREN

„Faas Wilkes gaat naar Italië". Dat was het grote voetbalnieuws van 1949. Nederland verloor met Faas zijn beste voetballer. Er waren mensen die het de Rotterdamse crack kwalijk namen, dat hij wegging en afscheid nam van zijn club Xerxes. Maar, in Italië worden — evenals in Frankrijk, Engeland, Duitsland en bijna alle Zuidamerikaanse landen — de goede spelers betaald. Zij maken van voetbal dus hun beroep. En is het dan zo vreemd, dat ze daarvoor geld krijgen? Stel je eens voor, dat vader voor zijn werk op kantoor, in de winkel of de werkplaats geen geld kreeg. Dan zag het er voor ons niet goed uit. Wie moest onze kleren dan betalen en waar moest moeder dan haar boodschappen doen?

Faas Wilkes blonk uit als voetballer. Goed, maar om in vorm te blijven, moest hij ook elke dag hard trainen. Zijn vertrek had in ons land grote gevolgen. Er waren meer goede voetballers, die voor hun spel betaald wensten te worden. De Koninklijke Nederlandse Voetbalbond vond dit echter niet goed. Voorlopig tenminste nog niet. En toen begon de uittocht. Bertus de Harder vertrok naar Bordeaux; zijn clubgenoot De Kubber evencens; Kees Rijvers ging naar St. Etienne; Theo Timmermans naar Nice; Frans de Munck naar F. C. Köln; Cor van der Hart naar Rijssel en André Roosenburg naar Milaan. Van het hele Nederlandse elftal bleef bijna niets meer over. Gevolg? Nederlaag op nederlaag. Het publiek werd ontevreden. Het keerde voor een groot deel het mooie voetbalspel de rug toe. Verschillende journalisten schreven grote artikelen over het grote probleem. Moesten de nog overgebleven goede voetballers in Nederland misschien ook betaald worden? Of moesten zij bij elkaar gebracht worden in één competitie van de beste clubs? De zogenaamde hoofdklasse. Het bestuur van de K.N.V.B. bleef echter hardnekkig op zijn standpunt staan. Geen profs in Nederland. Zelfs een aanbieding van de Nederlandse beroepsspelers in Frankrijk om hier voor de slachtoffers van de watersnoodramp een wedstrijd te komen spelen, werd afgewezen. Daarmee was de boot aan. Grote veranderingen stonden voor de deur. Er werd een beroepsvoetbalbond opgericht. Het begint in het volgende nummer.

EDELMAN OF BEDELMAN HANDSCHOENEN AAN

Als het 's winters koud is, zegt moeder natuurlijk dikwijls tegen je: „Vergeet je handschoenen niet aan te doen!" Dat hoefden de moeders eeuwen geleden niet tegen hun kinderen te zeggen. Niet omdat deze toen zo braaf en verstandig waren om altijd uit zichzelf hun handschoenen aan te doen, maar om de eenvoudige reden dat er geen handschoenen bestonden. Niemand dacht er aan zijn handen tegen de kou te beschermen. De oude Gricken, die buitengewoon gesteld waren op nette en schone handen, zijn de eersten geweest, die hun handen bij vuil werk gingen beschermen met 'n soort handschoenen, welke wij beter als wanten zouden kunnen betitelen. Later maakte men deze werden door de rijke personen als sieraad gebruikt.

In sommige musea zijn prachtige, kostbaar geborduurde handschoenen uit de oude riddertijd te bewonderen. Dikwijls zijn ze bestikt met gouddraad en versierd met juwelen. De ridders droegen, wanneer ze ten strijde trokken, ijzeren handschoenen.

Als men een speciale gunst van een koning wilde verkrijgen, deed men bij het verzoekschrift 'n paar heel mooie handschoenen. Deze handschoenen werden soms zelfs gevuld met goudstukken of edelstenen. Dat was dus omkoperij en eerlijke vorsten stelden zoiets niet op prijs.

Later ging men er een gewoonte van maken om de handschoen als bescherming tegen de kou te dragen. En omdat in de winter de edelman en de bedelman het even koud hebben, schaften niet alleen deftige mensen, maar ook gewone burgers, handschoenen aan. Zo komt het, dat de moeders zeggen: „Vergeet vooral niet je handschoenen aan te trekken!"

SCHRIJF JE GRAAG EEN BRIEF?

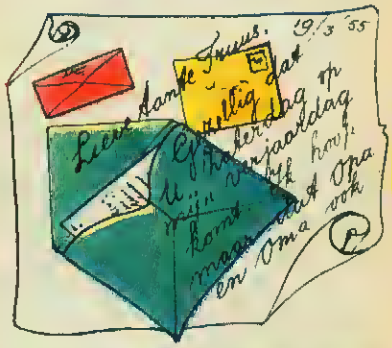

Er zijn kinderen, die graag iemand een brief schrijven. Als je post van hen krijgt, merk je dadelijk, dat ze er tijd en zorg aan besteden. Maar er zijn ook kinderen, die het niet graag doen. En voor hen schrijf ik nu dit stukje.

Onlangs sprak ik een lieve oma, die mij vertelde, dat ze, ondanks haar kleine pensioen, toch kans gezien had om haar kleindochtertje, dat met een prachtig rapport van de H.B.S. was thuisgekomen, een mooi cadeautje te sturen.

„Nu ben ik erg benieuwd, hoe Elleke haar cadeautje zal vinden!" zei Oma. Een paar weken later sprak ik het oude dametje toevallig weer en ik vroeg haar of ze al bericht van haar kleindochter had gekregen. Oma keek helemaal niet blij, toen ze me vertelde, hoe Elleke haar bedankt had. Ze haalde de brief van het meisje uit haar tasje en liet hem mij lezen.

Dit stond er in: „Lieve oma, Ik heb uw jumper ontvangen. Dank u wel. Jammer, dat hij groen was, want donkerblauw had mooier bij mijn rokje gestaan. Hoe gaat het met u? Met mij gaat het goed. Vanmiddag krijg ik nieuwe schoenen en morgenavond ga ik naar een schoolfuif. Hartelijke groeten van Elleke."

Nou, zo uit de brief te merken, was die Elleke eigenlijk maar een naar en egoïstisch kind. Maar dat heb ik niet gezegd, want oma vond dat halve bedankje al erg genoeg! Als je iemand een brief schrijft, doe dan net of je met die persoon praat. Toon belangstelling voor hem of haar en vertel alleen aan het einde van je brief enkele dingen over jezelf. Verder mag je 'n gegeven paard nooit in de bek zien.

EVEN NADENKEN

1. Iemand die op een station tegen vergoeding de bagage van de reizigers draagt. 2. 26. 3. Iemand, die goed op de hoogte is met een bepaalde zaak of toestand.

WALT DISNEY'S

DONALD DUCK op REUZENAVONTUUR

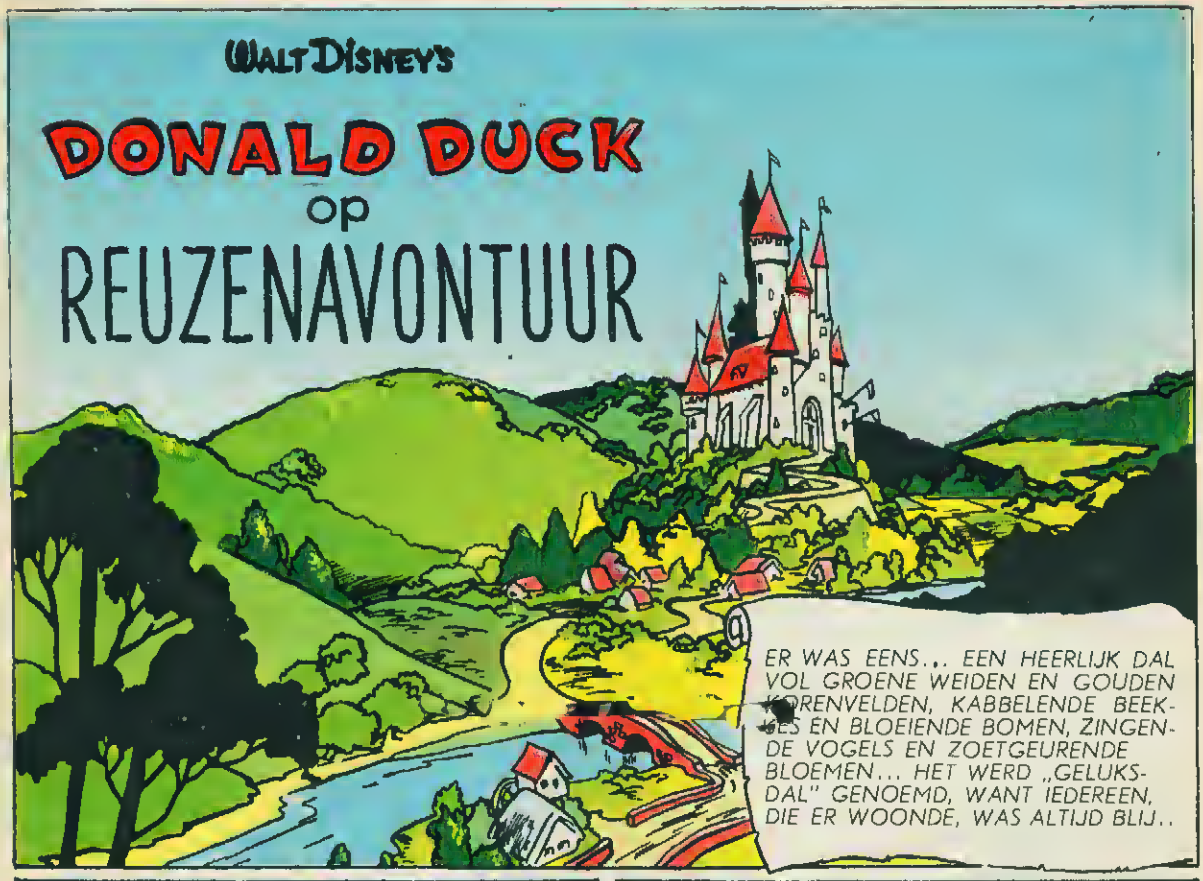

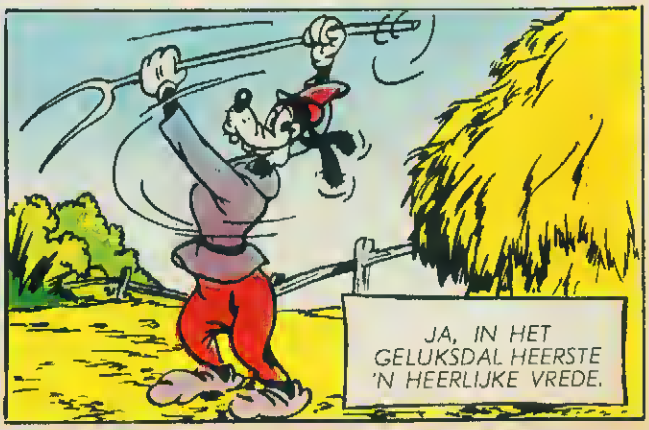

HOPLA — DIT ZIET ER TOCH NIET ZO VREDIG UIT!
AU!

JULLIE DENKEN ZEKER, DAT DONALD NU ONTZETTEND KWAAD ZAL WORDEN...
SUFFIE, KUN JE NIET UIT JE OGEN KIJKEN? IK BEN NIET VAN HOUT!

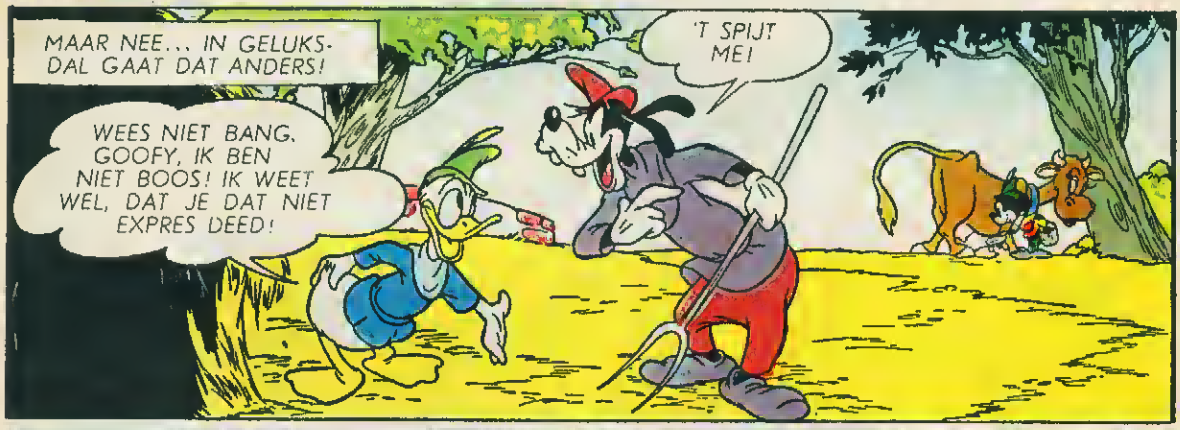
MAAR NEE... IN GELUKSDAL GAAT DAT ANDERS!
WEES NIET BANG, GOOFY, IK BEN NIET BOOS! IK WEET WEL, DAT JE DAT NIET EXPRES DEED!
'T SPIJT ME!

VREDE HEERSTE OOK OVER DE VELDEN, WAAR HET KOREN RIJPTE IN HET VROLIJKE ZONLICHT...

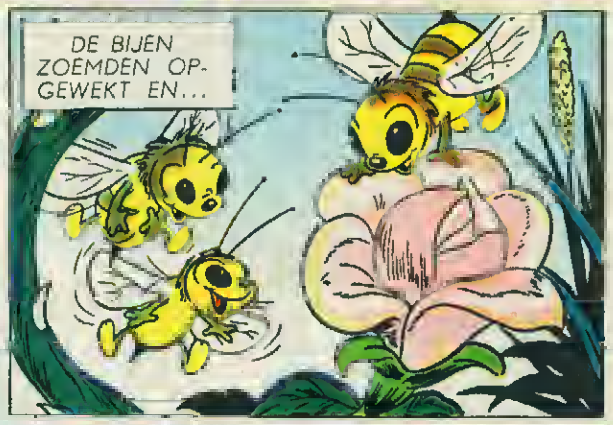
DE BIJEN ZOEMDEN OPGEWEKT EN...

DE KIKKERS KWAAKTEN LUSTIG!

EN WAAROM WAS IEDEREEN DAN ZO BLIJ? WEL, BOVEN OP EEN HOGE BERG VLAK BIJ HET DAL STOND EEN GROOT KASTEEL...

EN IN DIT KASTEEL WOONDE EEN GOUDEN HARP, DIE PRACHTIG KON ZINGEN.
HAAR ZOETE STEM BETOVERDE HET HELE DAL, ZODAT IEDER, DIE DAAR WOONDE BLIJ MOEST ZIJN.
MAAR ACH, HET ZOU NIET ALTIJD KUNNEN BLIJVEN!
OP ZEKERE DAG VIEL ER 'N SCHADUW OVER 'T DAL...
EN TOEN GEBEURDE ER IETS VRESELIJKS!
TOEN DE SCHADUW WEG WAS....
WAT IS ER GEBEURD?
IK WEET 'T NIET!
O, MICKEY, KIJK!
DE GOUDEN HARP IS NIET MEER OP 'T BALCON!
ZE HEBBEN HAAR VAST GESTOLEN!

O, DAT MOETEN WE VLUG AAN DE BUREN GAAN VERTELLEN!
KIJK 'NS, WAT ER MET ONS KABBELENDE BEEKJE IS GEBEURD!
WAT DAN?
'T KABBELT NIET MEER!
WAT VRESELIJK! 'T IS HELEMAAL LEEG!
EN AL ONS MOOIE KOREN....
IS VER-DORD!
EN ONZE APPELBOOM? DIE ZAT TOCH VOL GROTE, GLANZENDE APPELEN?
VERDROOGD!
LEEG!
WAAR ZE OOK KEKEN, ALLES WAS VERWOEST!
DE TIJD VERSTREEK. 'T MOOIE BOERDERIJTJE WERD EEN ARMETIERIG HUTJE....
TE KOOP
WAT MOETEN WE VANDAAG ETEN?
IK WEET 'T NIET! ER IS GEEN STUKJE BROOD MEER IN HUIS!

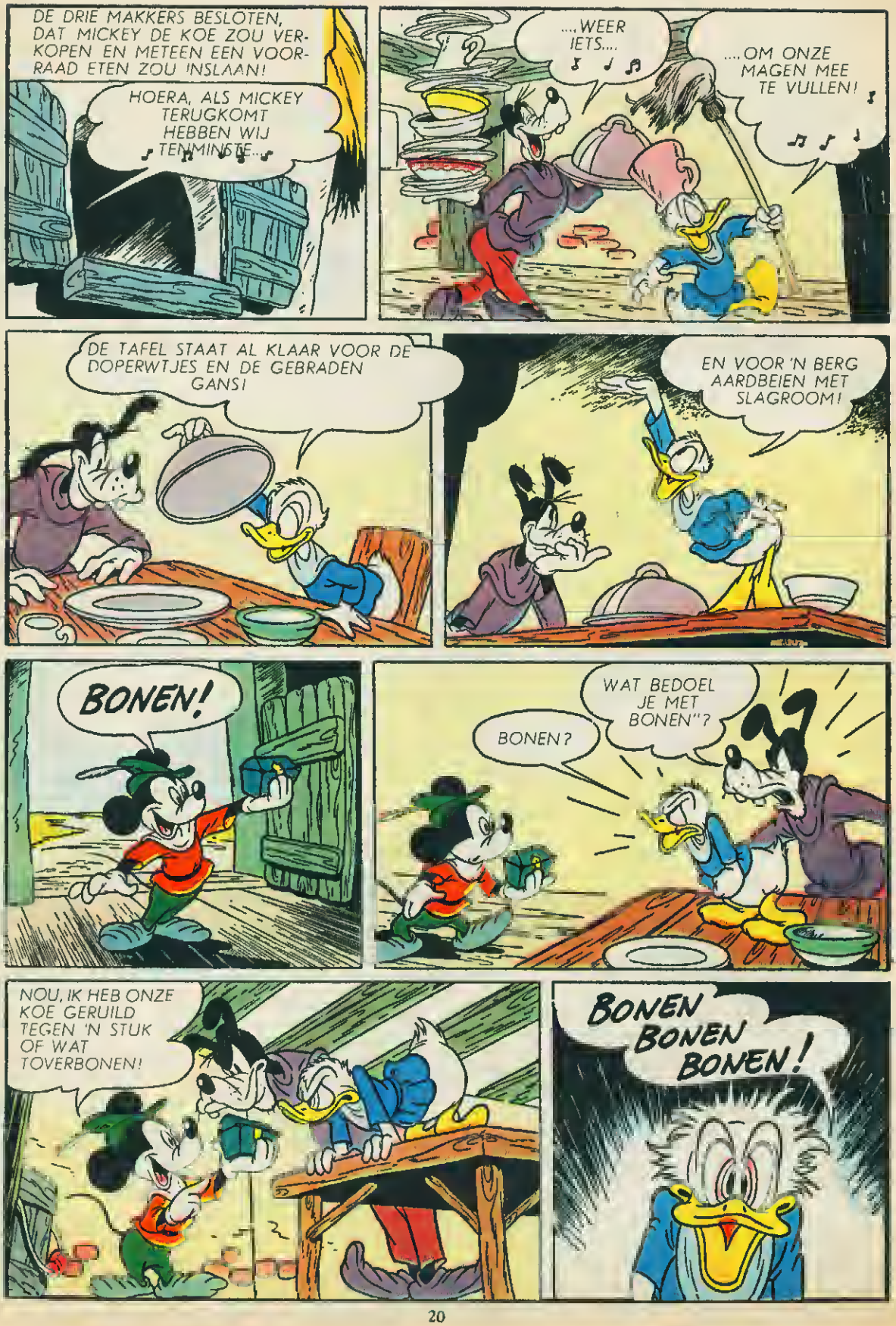
DE DRIE MAKKERS BESLOTEN, DAT MICKEY DE KOE ZOU VERKOPEN EN METEEN EEN VOORRAAD ETEN ZOU INSLAAN!
HOERA, ALS MICKEY TERUGKOMT HEBBEN WIJ TENMINSTE...
....WEER IETS....
....OM ONZE MAGEN MEE TE VULLEN!
DE TAFEL STAAT AL KLAAR VOOR DE DOPERWTJES EN DE GEBRADEN GANS!
EN VOOR 'N BERG AARDBEIEN MET SLAGROOM!
BONEN!
BONEN?
WAT BEDOEL JE MET BONEN"?
NOU, IK HEB ONZE KOE GERUILD TEGEN 'N STUK OF WAT TOVERBONEN!
BONEN BONEN BONEN!

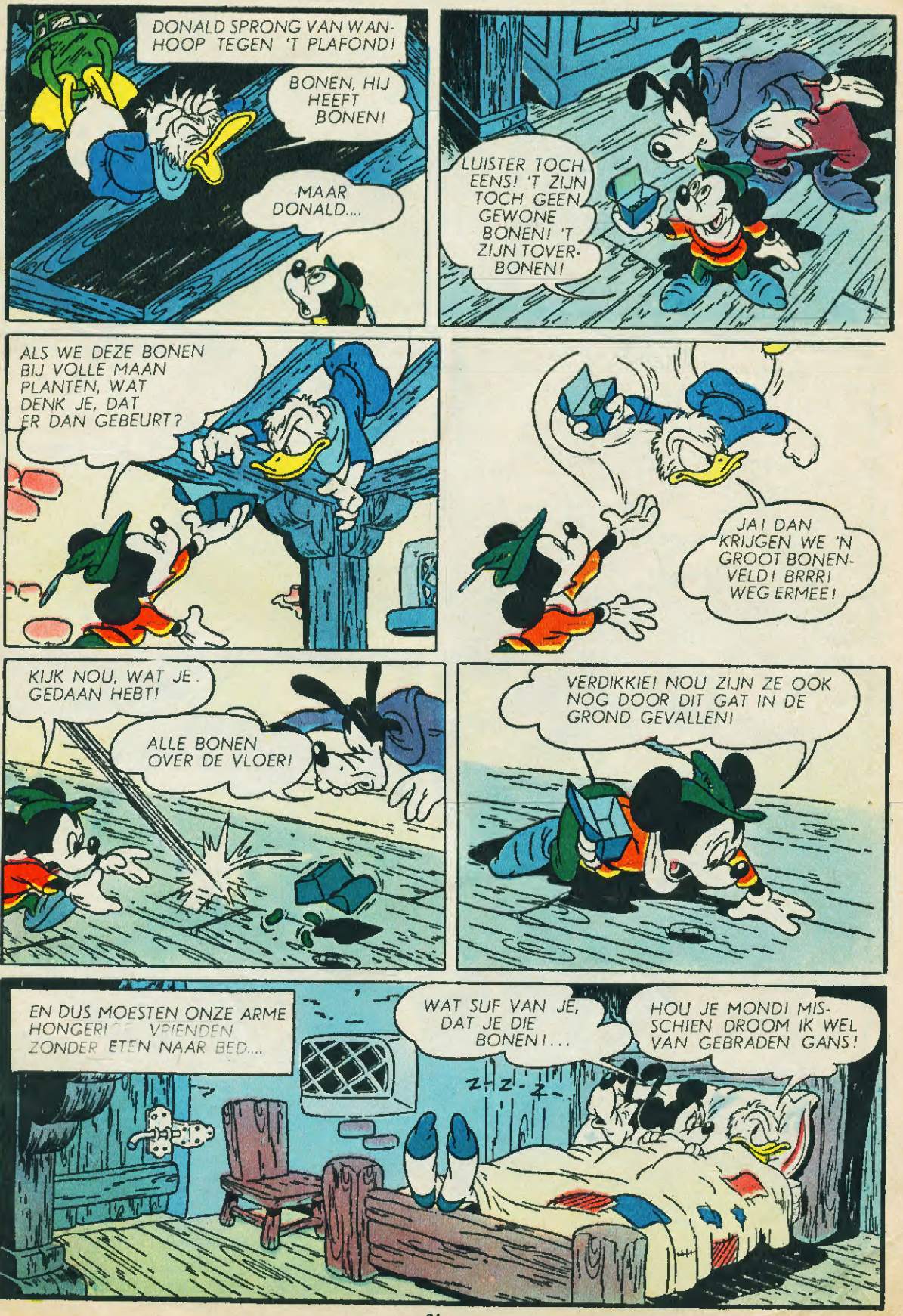
DONALD SPRONG VAN WANHOOP TEGEN 'T PLAFOND!
BONEN, HIJ HEEFT BONEN!
MAAR DONALD....
LUISTER TOCH EENS! 'T ZIJN TOCH GEEN GEWONE BONEN! 'T ZIJN TOVERBONEN!
ALS WE DEZE BONEN BIJ VOLLE MAAN PLANTEN, WAT DENK JE, DAT ER DAN GEBEURT?
JA! DAN KRIJGEN WE 'N GROOT BONENVELD! BRRR! WEG ERMEE!
KIJK NOU, WAT JE GEDAAN HEBT!
ALLE BONEN OVER DE VLOER!
VERDIKKIE! NOU ZIJN ZE OOK NOG DOOR DIT GAT IN DE GROND GEVALLEN!
EN DUS MOESTEN ONZE ARME HONGERIGE VRIENDEN ZONDER ETEN NAAR BED....
WAT SUF VAN JE, DAT JE DIE BONEN!...
HOU JE MOND! MISSCHIEN DROOM IK WEL VAN GEBRADEN GANS!
Z-Z-Z-Z-

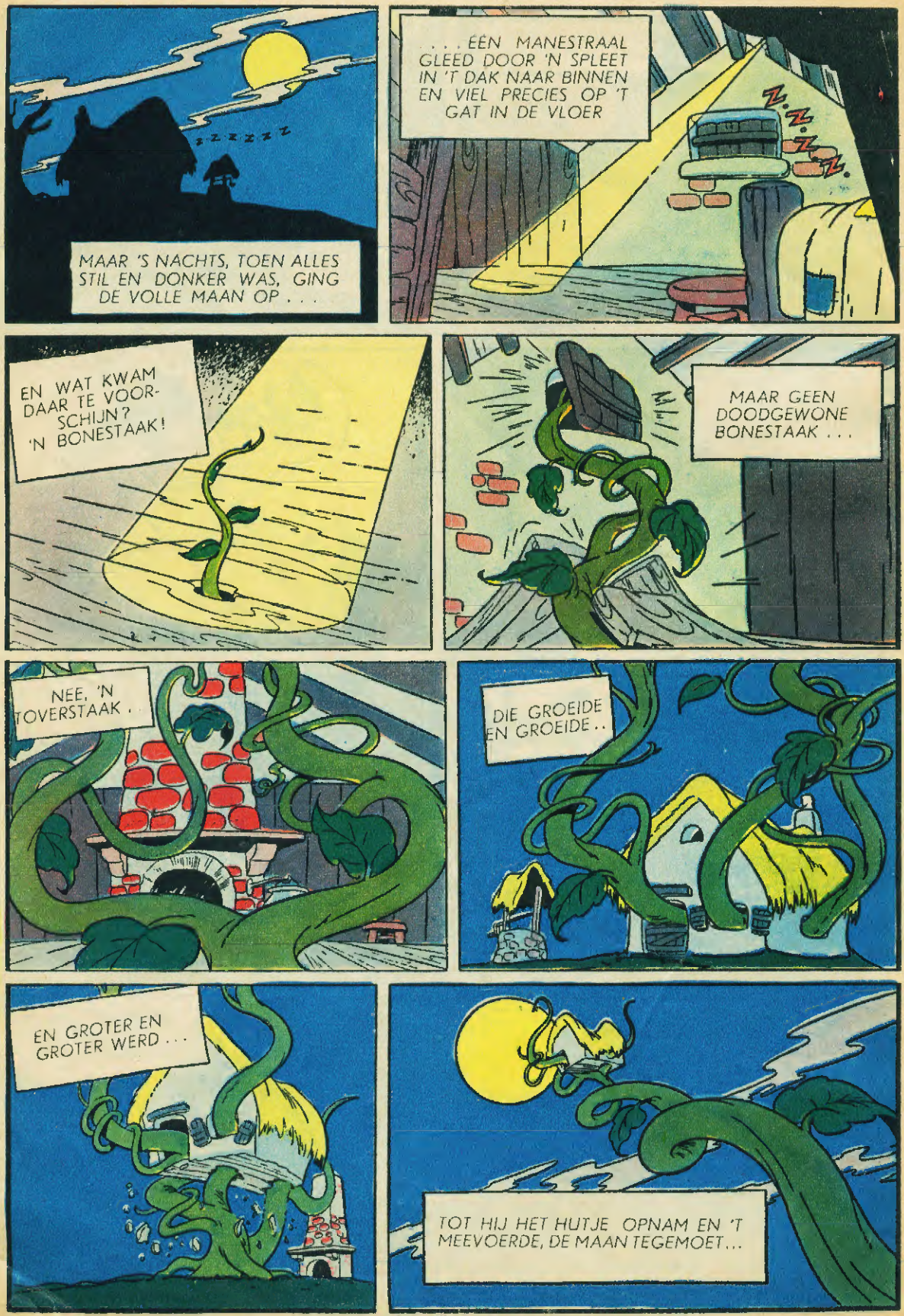
MAAR 'S NACHTS, TOEN ALLES STIL EN DONKER WAS, GING DE VOLLE MAAN OP . . .
. . . EÉN MANESTRAAL GLEED DOOR 'N SPLEET IN 'T DAK NAAR BINNEN EN VIEL PRECIES OP 'T GAT IN DE VLOER
EN WAT KWAM DAAR TE VOORSCHIJN? 'N BONESTAAK!
MAAR GEEN DOODGEWONE BONESTAAK . . .
NEE, 'N TOVERSTAAK . .
DIE GROEIDE EN GROEIDE . .
EN GROTER EN GROTER WERD . . .
TOT HIJ HET HUTJE OPNAM EN 'T MEEVOERDE, DE MAAN TEGEMOET . . .

VOLGENDE WEEK GAAN WE VERDER!

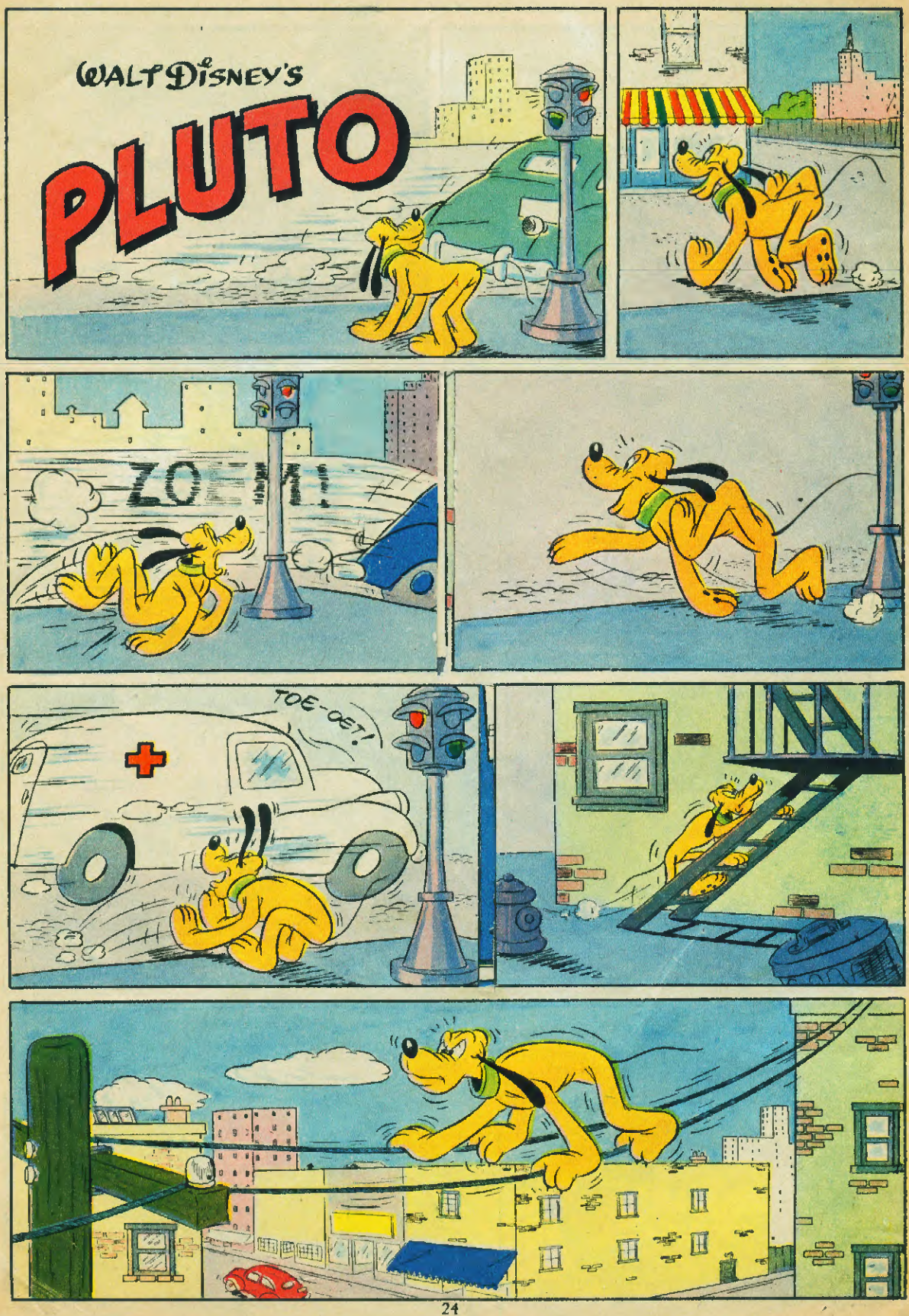
WALT DISNEY'S
PLUTO
TOE-OET!